

పడుకొస్తుంది!

వ్యక్తులకు కుటుంబం

కూడా ఆమెతో కాస్త మంచిగా ఉంటే ఏం పోయింది? ఎదురు బొదురు ఇళ్లు కదా? అన్నాను ఒకసారి. దాంతో - పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వం కల నా అర్థాంగి తారాజువ్వలా లేచింది నా మీదకు. "అలా అని బెదురు పెడుతున్నారా? దానికి... ఆఫ్ట్రాట్ ఓ గుండ్రాది పెళ్ళానికి.... చెంచాగిరి చెయ్యవలసిన అవసరం నాకు లేదండీ" 'హానీలే!' అని ఉరుసున్నాను.

ఆ రాత్రి మా బజారులోకి దొంగకడోచ్చారు. మా పక్కంట్లో దూరి నామానులు సవరిస్తుండగా వాళ్ళకి మెలకువ వచ్చి కేక లేశారు. ఇక చూడండి! భుజంగం - తన యింటోంచి ఆ యింటోకి పరుగెత్తి దొంగని దొరక పుచ్చుకుని చెప్పుతీసి చొంగ కాలేలా కొట్టాడు! దొంగ గిలగిలలాడి పోయి భుజంగం కాళ్ళు పట్టిశారు రక్తించమంటూ "నాయా! మళ్ళీ ఎప్పుడన్నా ఈ బజారుకొచ్చావో? ఎముకల్లో సున్నం లేకుండా విరగొడతాను!" అన్నాడు గర్జిస్తూ.

మీరుండగా ఈ చాయలకే రానంటూ పలాయన మంత్రం చిత్తగించాడు దొంగ!

అందరూ భుజంగాన్ని మెచ్చుకున్నారు. నేను కూడా! "చాలా మంచి పని చేశాడు కదూ!" అన్నా నేను లోపలికొచ్చిన తరువాత మా ఆవిడతో.

"అ! పొదురూ! పడగనీవ! ఏ క్షణం.

మా ఎదురుగా ఇంటో ఉన్న భుజంగం అంటే అందరికీ హడల్! నల్లగా... లావుగా... చింతనిప్పుల లాంటి కళ్ళతో వికృతంగా ఉంటాడతను. అతను చూస్తుంటే నిలువునా కాలుస్తున్నట్టు... మాట్లాడుతుంటే, ఆబోతు రంకీస్తున్నట్టు... ఉంటుంది. అతనేం చేస్తుంటాడో కుటుంబాన్ని ఎలా పోషిస్తుంటాడో ఎవరికీ తెలియదు. కానీ... అతని సంసారం సజావుగానే సాగిపోతూ ఉంది. పి.వి గారితో మంచిగా ఉంటే అఫీసరుగారి మంచితనాన్ని చూరగొన్నట్టే అన్నట్టుగా.... మా బజారులోని ఆడవాళ్ళంతా, శ్రీమతి భుజంగానికి నమస్కారాలు పెడుతూ.... కాకా పడుతుంటారు! దానికి మినహాయింపల్లా మా శ్రీమతి ఒక్కటి! "సువ్వు

గంధర్వ

ఎటువడుతుందో ... ఏమవుతుందో తెలియదు
 ఏదన్నా తగాదా వస్తే... ఆ దొంగాళ్ళు చితక
 బాధినట్టు మనల్ని కూడా చితక బాదుతారు!
 అందుకని మనం వాటికి అంటి ముట్టనట్టుగా
 దూరంగా ఉండాలి!" అంది

నేనేమీ జవాబు చెప్పకుండా ఉరుకున్నాను
 ఓ వారం రోజుల వరకూ ప్రశాంతంగానే ఉంది మా
 బజారు

తరవాత ఒక బాధాకరమైన సంగతి జరిగింది అది
 నా మనసు కలిపివేసింది.

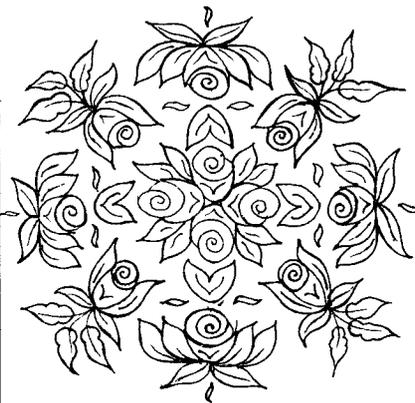
మా అబ్బాయి... భుజంగం కొడుకు ఇద్దరూ ఒకే
 స్కూల్లో ఏడవ తరగతి చదువుతున్నారు.

అటల్లో ఏదో పేపీ వచ్చి- మా అబ్బాయిని
 ముక్కుమీద కొట్టాడు భుజంగం కొడుకు అసలే
 వీలగా ఉంటాడేమో- మా వాడు. ఆ దెబ్బకి
 గింగరాలు తెరిగిపోయాడు. ముక్కునించి రక్తం
 కారుతుండగా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి మా
 ఆవిడతో చెప్పాడు జరిగిన సంగతి. "మా నాన్న పెద్ద
 రోడీ తెలుసా! నాతో పెట్టుకుంటే నీ పని ఖాళీ!
 అన్నాడు మమ్మీ! అని కూడా చెప్పాడు 'హానీలే హానీ!
 వాళ్ళతో మన కెందుకు గొడవ!' అని సర్వేయ్య
 బోయాను నేను

కానీ మా ఆవిడ ఉరుకోలేదు వీరనారిలా లేచి
 ఉద్రేకంతో ఉగిరిపోయి చకచకా మా వాడ్ని
 తీసుకెళ్లి భుజంగం భార్యకి చూపించి... ఎంత
 రోడిగాడి కొడుకయితే మాత్రం! ఇంత అన్యాయంగా
 రక్తం కాలేరా కొడతాడా? అంది ఆవేశంగా
 అడుగ్! ఆ మాటతో నిప్పురాజుకుంది అసలే
 భుజంగం భార్యకి లోలోపల నా భార్యమీద కసిగా
 ఉండేమో ఒక్క పెట్టిన విరుచుకు పడిందామె!
 "ఏమిటి? మా అయన్ని రోడీ అంటావా? రానీ!
 ఆయనతో చెప్పి. నీ పని పట్టిస్తాను!" అంటూ
 హుంకరించింది

ఇదేమిటా బాబూ! కథ ఇలా అద్దం తెరిగింది
 అనుకుంటూ కంగారు పడిపోయిన నేను
 చటుక్కున వెళ్లి మా అవిట్ని రెక్కొచ్చుచుకు
 లాక్కొచ్చాను
 ఆవేశంలో అన్నదేగానీ, లోపలికి రాగానే మా

(21 చుట్టలు సరక్కు, చుక్కలు ఒకటివరకు)

గులాబీల ముగ్గు
 సి.హెచ్. రంగవల్లి, మండవేటి

పడగ నీడ!

ఆవిడ కూడా కంగుతివేసింది "తొందరలో నోరు
 జారానంటి! ఆ గూండా ముండావాడు రాగానే ఏ
 ఆపడ రాసున్నదో ఏమిటో..." అంటూ హడావిడిగా
 మా వాటికి గృహ వైద్యం చేసి ఇద్దరం బిళ్ల
 బిక్కుమంటూ కూర్చున్నాం హాల్లో

నా గుండెల్లో రైళ్లు పరుగుతున్నాయు
 భుజంగం రాగానే ఏం చెప్పాలో... ఏం చెయ్యాలో
 అర్థం కావటంలేదు

అప్పుడే ఒకరిద్దరు అమ్మలక్కలు మా ఆవిడ
 దగ్గరకొచ్చి ఓదారుస్తూ అన్నారు "ఇంకా
 నువ్వొక్కడే ఉన్నావా తల్లీ! వెంటనే బస్సుక్కి మి
 ఉర్రెళ్ళిపో! వాడు రాగానే... బార్య నోటి వెంట జరిగిన
 సంగతి వినగానే ఇంకేమన్నా ఉందా? ప్రతిఘటన
 సినిమాలో ఆ రోడిగాడు విజయకాంతిని చేసినట్టు
 చేస్తాడు ఈ వెంటనే బయలుదేరు! అన్నయ్య
 గారు మరన్నా చెప్పండి త్వరగా"

ఆ మాటలకి మా ఆవిడ ఏడుపు లంకించుకుంది
 నాకూ లోలోపల గుండె వీచుమంటోంది "దాన్నేం
 చేస్తాడో నన్నేం చేస్తాడో?" ఉపాించుకుంటున్న
 కొద్ది గుండెలు తల్లడిల్లిపోతున్నయి!"

మా అవిడ్ని పుట్టింటికి పంపటమే మంచదని
 నిశ్చయించుకుని త్వరగా రోడీ అవ్వమన్నాను ఆమె
 ఆ సన్నాహంలో ఉంది

కొన్ని క్షణాలు గడిచినాయేమో! ఈలోపుగా
 భుజంగం రిక్టలో తన యింటి ముందు దిగటం...
 సర్రున లోపలికి వెళ్ళటం జరిగిపోయింది అది చూసి
 గుండెలదిరి పోయిన నేను ఇప్పుడు మా అవిట్ని
 బయటకు తీసుకెళ్ళటం క్షేమం కాదనుకుని...
 పంటింటి దాక్కుని తలుపులు వేసుకోమన్నాను
 మా అబ్బాయిని తీసుకుని అలాగే చేసిందామె నేను
 మనసులో సమస్త దేవుళ్ళికి పేరు పేరునా
 మొక్కుకున్నాను ఎలాగైనా ఈ గండం నుంచి
 కాపాడి గట్టిక్కించమని ఇరుగు పొరుగువారు
 కొంతమంది భాధగా మరి కొంతమంది
 అసక్తిగా కిటికీల దగ్గర చేరారు ఏం
 జరగబోతోందో చూద్దామని

ఏయే పంతులూ! బయటికిరా! అని భుజంగం
 సింహ గర్జన

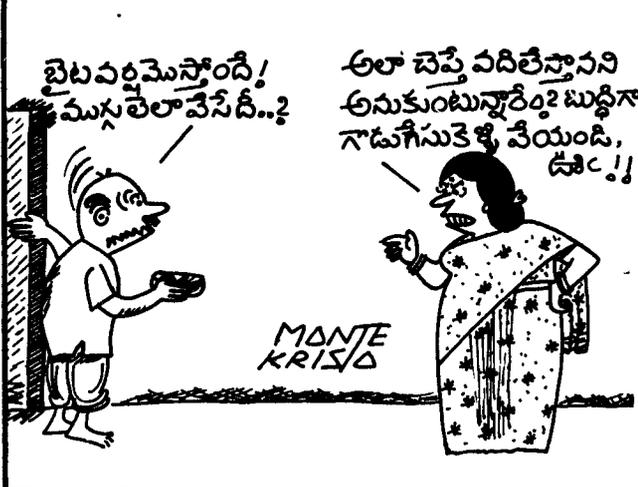
నవనాడులూ కుంగిపోగా ఎలాగో గుండెలు
 బిక్కి బట్టుకుని, బితుకు బితుకుమంటూ
 బయటికిచ్చాను వేసుకున్న బనీను సగభాగం
 చెమటతో తడిసి పోయింది

'అదికాదు భుజంగంగారూ! అసలేం జరిగిం
 దంటే" అతన్ని కాంతింప జేయటానికి
 ప్రయత్నించాను

నాకంతా తెలిసింది
 నీ పెళ్లాన్ని ముందు బయటికి రమ్మనమను!
 హుంకరించుకుంది

హత విధి! అయిపోతోంది నా పరువు నడి
 బజార్లో కలిసి పోతోంది కొన్ని క్షణాల్లో
 ఏం చేయలేని అగక్కుట్టి నేను

'పిలు' తొరగా గట్టిగా అరిచాడు లోపలికి వెళ్లి
 తలుపుతట్టి మా అవిట్ని పిలిచాను పట్టికి పోతూ
 రానంటి 'రానంటి వాడు ఇంట్లోకి జొరబడి
 తలుపులు పగలగొట్టి నానా గండరగోళం
 చేస్తాడు ఎలాగోలా ధైర్యం చేసుకుని దేవుడిమీద
 భారం ఉంచి బయటికిరా! ఇంతమంది జనం
 ఉన్నారనిగదా ఉరుకుంటారా! అన్నాను నేను సగం

మంచులాంటి మంచి మనసుకి ప్రతిబింబం

ఈ సంవత్సరం దీపావళి కథల పోటీలో ఎన్నికైన ఆరు కథలలోనూ అత్యుత్తమంలో ఆరవదైనా నాకు నచ్చిన క్రమంలో, నేను మెచ్చిన క్రమంలో మొదటి కథ 'శిఖరం మీద'

'శిఖరం మీద' నిజానికి చెప్పాలంటే ఒక కథ కాదు ఇది ఒక సగటు తండ్రి మంచులాంటి, మంచి మనసుకు ప్రతిబింబం పట్టాభి రెండవ కొడుకు రామ్మూర్తికి తండ్రింటే వ్రేమ వుంది తండ్రిని సుఖ పెట్టాలనే తపన వుంది మామగారి మనస్సు నొప్పించకుండా ఆయన వృద్ధాప్యంలో అన్నీ అమర్చి పెట్టాలనే అభిమానం వున్న మనిషి చిన్న కొడుకుల కారడ 'నువ్వుక్కడే ఇంచక్కా మా దగ్గరే వుండిపో తాతయ్యా' అని అప్యాయంగా అభ్యర్థించే మనుమలు అన్నీ అమర్చిన వద్దించిన వినతిలాంటి సంసారం చిన్న కొడుకుడి అయినా పట్టాభి ఆ పాలరాతి బాల్ రూముని, ఇంద్ర భవనం లాంటి ఇంటిని, వెన్న చిలికిన మజ్జిగను, గడ్డ పెరుగును అన్నిటినీ కాదని, సమస్యల బుట్టు నెత్తి కెత్తుకొని సహనం చెప్పుల జతలో బతుకీడుస్తున్న తన పెద్ద కొడుకు 'చలవతి' ఇంటికే చేరిపోయాడు చివరికి ట్యూషన్లు చెప్పి నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించి, పెద్ద కొడుకు సంసారానికి తోడు కావటంలో వున్న ఆనందం మరెందులోనూ లేదనిపించింది ఆ మహా మనిషికి నిజంగా పట్టాభిగారు 'శిఖరం మీద' చిరంజీవీ! ఈ కథలో ఏముంది అని అడిగితే ఏం చెప్పాలి? దీవితం వుంది అందుకే ఈ కథ నిజంగా సాహిత్య శిఖరం మీద నిలిచేదిగా వుంది

ఆరు కథల్లోనూ రెండవస్థానం 'ఆ తప్పి చాలు సామీ' కథది అమ్మా ఆకలవుతోంది ఓ ముద్ద పెట్టరూ అంటూ తనను దీనంగా అర్పించిన 'ఓబులు'కు ముద్దతో పాటు, ముద్దూ మురిపెం

కూడా పెట్టి కన్న తల్లిని మరిపించింది పిల్లా పాపాలేని సరస్వతి తండ్రి కాకపోయినా తండ్రిలాగే 'ఓబులేను'ను తన ఒడిలోకి తీసుకున్నాడు ఎర్రమనాయుడు అయినా అతడిలో ఏమూలో దాగివున్న స్వార్థం ఓబులేసు కడసారిగా కన్న తల్లిని చూసుకునే భాగాన్ని కాలరాచింది అయినా తల్లి కాని తల్లి 'సరస్వతి'కి తాను దాచిన డబ్బుతో ఆపరేషన్ చేయించి ఆమెలోనే తన తల్లిని చూసుకున్నాడు ఓబులేసు. ఓబులేసు వ్యక్తిత్వం ముందు ఎర్రమనాయుడు చలి పీచు కంటే చిన్నవాడనిపించాడు మహాన్నతమైన మానవత్వం ముందు ఎంతటివారైనా చివరకు తలవంచాల్సిందే అని చెబుతుంది ఈ కథ ఈ కథా రచయిత్ర(త్రి) ఎక్కడైనా ఎదుర్కొనే "మీ కథ చదివాను ఎంతో బాగుంది పాఠకునిగా నాకి తప్పి చాలు సామీ!" అని భక్తితో నమస్కరించాలనిపించేటంత ఉన్నతంగా వుంది ఈ కథ

నాకు నచ్చిన మూడవ కథ నామకరణం" నేటి కాలంలో అనసూయ బ్రో తల్లివోని నిర్వహిస్తుంది 'భీముడు' పేరు గల మనిషి గాలికి ఎగిరిపోయేంత బలహీనంగా వుంటున్నాడు 'సుందరి' అంద విహీనంగా వుంటుంది. అయితే ఈ కథలో శివ కామేశ్వరమ్మగారు నామకరణం చేసిన సీతలు, బాల గోపాలం ఆ పేరుకు తగ్గ నార్తకతను సాధించారు చివరకు ఆమె తన ముని మనుమరాలికి 'కరుణ' అని పేరు పెట్టడంతో కమ్మగా ముగుస్తుంది కథ పేరులో ఏముంది అని తేల్చిగా ఆలోచించకపోతే ఆ పేరు వెనుక ఆ పేరు పెట్టినవారి పెద్ద మనసు కనిపిస్తుంది ఈ కథలో చివరకు శివ కామేశ్వరమ్మగారి పేరు వెండితెరమీద కూడా కనిపించబో తూందని చెప్పటం కొండంత సంతుష్టిని కలిగిస్తుంది

ఇక నాకు నచ్చిన నాల్గవ కథ 'మాయ' 'సుమ తనకు కావాలనీ, అమెను తన దానిగా చేసుకోవాలని ఆశించాడు 'వంకీ' కాని 'సుమ' అకాల మరణం అతనిలోని కోరికను చంపి విరక్తిని కలిగిస్తుంది కాని కోయ యువతి తన దాహం తీర్చగానే, ఆమెలోని అందాలు చూసి అతనిలో మళ్ళా కోరిక తలెత్తుతుంది నిజమే ఇదంతా ఒక మాయ ఈ కథలో వేపకాయంత వేదాంతం వుంది ఆ వేదాంతం వెనకాల మానవ బలహీనత, పురుష ప్రవృత్తి లీలగా దర్శన మిస్తాయి బస్సు ఏక్సిడెంట్ ను పాఠకులు ముందే ఊహిస్తారు తన రచనా విధానంలో ఒక 'మాయ'ను చెప్పించి దీనిని మంచి కథను చేశారు రచయిత(త్రి)

ఇక అయిదవ కథ 'బుద్ధుడు పుట్టిన భూమిలో' నేడు మనిషి మరో మనిషిని నడి దొడ్డుమీద పట్ట పగలు చంపుతున్నాడు ఇట్లాంటి సమాజంలో భూత దయకు రవ్వంత చోటు లేదు అయినా రావుడు ఓ మూగదీవాన్ని బలి నుంచి రక్షించబోయి రెడ్డిగారి మునికోల దెబ్బలకు గురయ్యాడు. ఈ కథలో రావుడు పట్ట మూగదీవిపట్ట కలగవలసిన సానుభూతి ముత్యాలమ్మ తిరుణాల హోటల్ కలిసి నోయింది.

ఇక ఏవరి కథ బరువు - బాధ్యత చెల్లిలి సంసారాన్ని సరిదిద్దటం అన్నకు బరువు, కూతురు సంసారాన్ని సరిచేయటం తండ్రికి బాధ్యత ఈ విషయాన్ని చెప్పబోయి, మరదో చెప్పి తాను కనీష్కాత్ అయి, పాఠకులను కనీష్కాత్ చేశారు రచయిత(త్రి) ఈ కథలో ఊహ మంచిదే! అయితే దానికి ఊహి హాయలేకపోవటం ఈ కథలోని లోపం. అంద వికారమైన చట్టంలో దిగింది ఒక అందమైన భోమ్యు ఈ కథ.

వక్రలంక రామారావు

చచ్చి పులి గుహలోకి ప్రవేశిస్తున్న లేడిపల్లెలా బయటికొచ్చింది మా ఆవిడ ఆమె వెనుక ఎదుసూ మా అబ్బాయి! ఆ పని బయటికి చెప్పులేని నేను" ఇప్పుడు మిజంగం పక్కనే అతని భార్య, కొడుకు కూడా ఉన్నారు 'షా' బగవాన్' ఏం జరగబోతుందిప్పుడు' నా మనసు మూగగా రోడిస్తోంది గుండెనెడరో పట్టిపించుతున్నట్టుంది ఇంకాస్త ముందుకురా! నా భార్యని కాపాడారు ఎందుకు అంటూ పణికి పోతూ ఒక్కడుగు ముందుకొనింది అంతే!

పడగ నీడ!
మరు క్షణంలో బుజంగం- అతని భార్యను నా భార్య కాళ్ళ మీద పడేలా అతని కొడుకును మా అబ్బాయి కాళ్ళమీద పడేలా తోశారు ఎవరూ ఊహించని ఆ సంఘటనకి ప్రాస్తూతిపోయాను నా శ్రీమతి పరిస్థితి ఆలాగే ఉంది విషాదంలో ఆనందం ఎంతవిచిత్రం! పంతులూ! మా అబ్బాయి తరపున దీని తరపున మీ భార్య బర్త లిరువురూ నన్ను సెమించండి ఇంకెప్పుడలాంటి పాఠవాటు జరగనియ్యను రోడిగాడన్న ముద్ర పడి నా బతుకెలాగూ సెడి పోయింది రోడిగాడి కొడుకు రోడిగాడి పెల్లంలా ఈ లిద్దరూ బతకటానికి ఈల్లేదు జనాలమీద

జాలుం సెలాయిస్తే నేనురుకోను వస్తా! పదండేవా! అన్నాడు భార్యని కొడుకునుచ్చే శింపి చిన్నబోయిన ముహంతో, అతని భార్య ఆమె వెనకాలే అతని కొడుకు ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు నా భార్య అప్రయత్నంగా చేతులు బోడిస్తూ గద్దడికంగా అంది- బుజంగం ఈ రోజునుంచి నాకు అన్యాయంలాంటివాడు అతనిది పడగనీడకామ బ్రద్రమైన గొడుగునీడ" నేను కూడా అతని గొప్ప మనసుకి లోలోపలే బోహారు లభించుకున్నాను అతన్ని తప్పుగా అంచనా వేసుకున్నందుకు విచారించాను ఇదేమి ఆర్కంకాని మా అబ్బాయి తేల్చముఖం వేసుకుని చూస్తూ ఉండటానియదు